

לכבוד היום הגדול י' שבט,
היום שבו הדבי שלנו נהיה דבי,
נלמד על הזכות והחשיבות של

הכתיבה לדבי

עבוד כל יהודי,
חשוב הקשר עם
"משה רבינו"
שבדוד.

”

”...כל אחד ואחד מישראל, עם כל מעלותיו
ועבודתו עליו להיות דבוק וקשור ל”אתפשטותא
דמשה” – (– משה רבינו שבכל דור) – ”רבי” –
שעל-ידו דווקא הוא מתקשר עם ה’ אלוקיו;
וכמפורש בנגלה דתורה, במכילתא על הפסוק
”ויאמינו בה’ ובמשה עבדו”, שכל מי שמאמין
במשה עבדו, הרי זה כאילו מאמין בה’.”

”

”ויתרה מזו: כל ענייניו של כל אחד ואחד
מישראל, הן בגשמיות והן ברוחניות, תלויים הם
בהנשיא... מפורש הוא בגמ': ”מי שיש לו חולה
בביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים”, היינו
שה”חולה” - הן בגופו והן בנשמתו ... אין די לו
בזה שהוא עצמו (או זולתו מבני ביתו) יבקש
רחמים לתרופה (למחלתו בגשמיות ורוחניות),
אלא צריך הוא לתפילתו של ”חכם” ...”

(מדברי הרבי לקוטי-שיחות כרך יא עמ' 173)

הכרות בכתב

הדבי משיב בפתח איגרת
ליהודי שכתב אליו:

**”נעים לי להכירו,
על-כל-פנים בכתב...”**

(אגדות-קודש כרך יד עמ' תצג)

כשכותבים לרבי אז ממש
כמו הכרות עם הדבי

בקשת בדכה

על פי מצוות התפילה על האדם
לבקש מה' כל מה שהוא צריך.

מדוע אם-כן פונים בבקשות בדכה
אל צדיק? כיוון שבדרך זו אנו
מבקשים להסתייע בזכותו של הצדיק,
שתפילותיו נשמעות יותר במרומים.

על כוחם הגדול של הצדיקים אנו
למדים מהנאמר
"צדיק גוזר והקב"ה מקיים".

אנשים מכל קצוות תבל מבקשים
מהדבי בדכה בכל תחום, להחלמה
ממחלות, להתבדר ביסדים, לקבל
עצה בעניני פרנסה, וכך הלאה.

כתיבת
כדיון נפש

כ"נ (ראשי תיבות של 'כדיון נפש') הינו
מכתב בקשת בדכה מהחסיד אל הרבי.

הלשון 'כדיון נפש' נגזר מלשון 'כדיה', כמו
במצוות כדיון הבן למשל, שבה נותנים
לכהן תחליף לבן, כך אם ח"ו נגזר משהו
בלתי רצוי על האדם - הרי שבקריאת
כדיון הנפש על ידי הצדיק - פודים
והופכים את הרע לטוב.

**כתיבת 'כדיון נפש' נעשית בעיקר בזמנים
מיוחדים, כמו ערב ראש השנה ויום הילולא.**

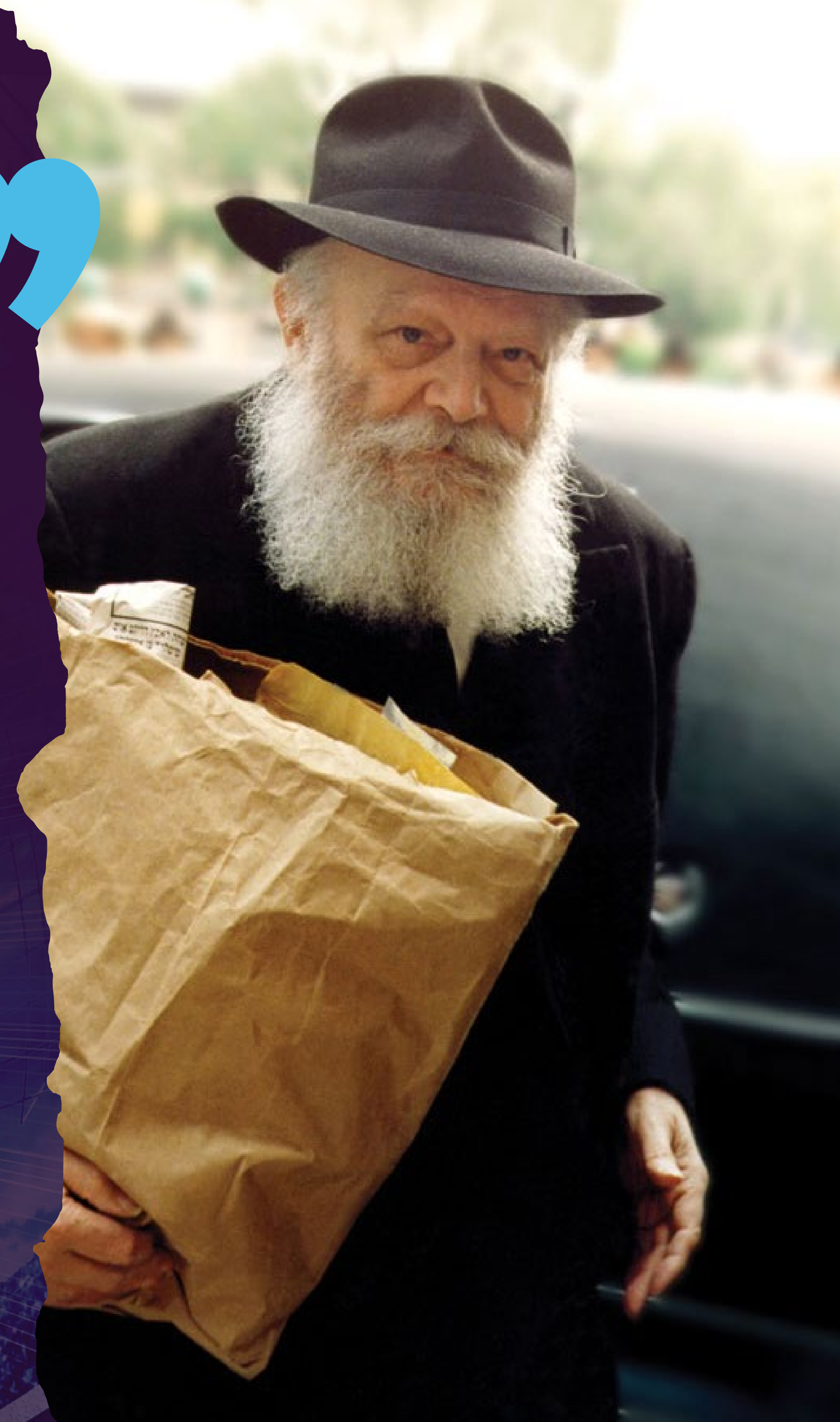
**חשוב לכתוב גם
בשורות טובות!**

”

באחת האיגרות הרבי מבקש:

”...ובוודאי כשיהיה לו בשורה טובה בזה לא
ימנע הטוב מלהודיעני, והרי זהו אחד מפרטי
המצווה היסודית ”ואהבת לרעך כמוך”, לגרום
שמחה לאיש הישראלי, אשר אם בכל התקופות
נשתוקקו לזה, על-אחת-כמה-וכמה בתקופתנו
זו רבת התלאות, ורבת היגון, שכל עניין של טוב
ושמחה יקר ביותר.”

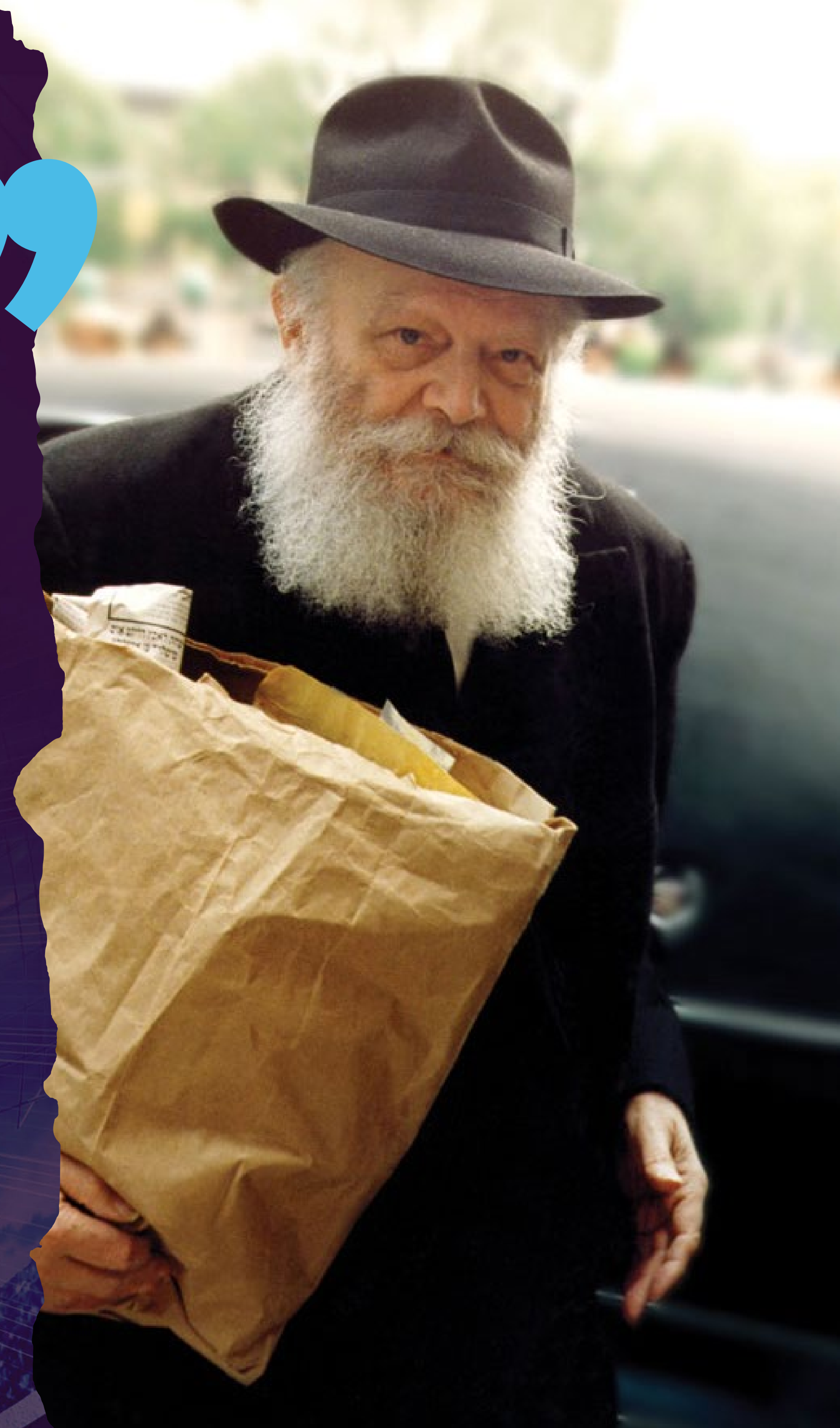
(אגרות-קודש כרך יד עמ' תכב)

כתיבת הבשורות הטובות יכולה גם להועיף
שלא יהיו בשורות אחרות לבשר...
כמו שאנו רואים באגדת הבאה:
”...כמדומה שכבר אמרתי לו את שכתבתי פעם,
שהלוואי היו מתרגלים אנ”ש להודיע כשישנם
בשורות-טובות, שעל-ידי זה היו ממעטים
מלמעלה ההודעה לכאן בעניינים כהנ”ל...
(-בעניינים פחות טובים, כמו אלו שעליהם כתבו
לרבי ואודותם ניתנה התשובה הזו).”

(אגדות-קודש כרך יב עמ' נב)

הדבי רוצה שנבשר לו בשורות טובות!

כתיבת ילדים לרבי

גם ילדים כותבים לרבי, והרבי קורא בתשומת לב
כל מכתב, של כל ילד וילדה...

לפנינו דוגמא אחת מתוך רבים להתייחסות הרבי
למכתבים של ילדים:

ב"ה, ט"ז שבט תשל"ז
ברוקלין

שרה תי"

ברכה ושלוש!
תודה לך על הציור היפה ששלחת לי וקבלתו
זה עתה,

והשם יצליח אותך בכל המצטרך לך ולהנהגה
יומית טובה ויפה - באותה הדרך שהראתה לכל
עם ישראל שרה הראשונה - היא שרה אמנו.

בברכה
[Signature]

"תודה לך על
הציור היפה
ששלחת לי"

הדבי נושא את חבילת
המכתבים ביציאה
מיחידות כללית

חשוב לדעת! כתיבת המכתבים
מעולם לא מכבדה על הרבי
כך ענה הרבי למישהו שחשש לכתוב,
שלא יכבד...

”...ובוודאי צדקו השלוחים אשר אין
מכתבים מכבידים עליי,
והלוואי שנזכה בתוככי כלל ישראל שתוכן
מכתב איש לרעהו יהיה משמח הן בגשמיות
והן ברוחניות ובטוב הנראה והנגלה.”

(אגרות-קודש כרך יד עמ' מט)

גם אנחנו יכולים לכתוב לרבי

נתכונן בדצינות וניגש
לכתיבה מתוך כובד
ראש והבנת גודל הזכות.